

MET EEN BIJDRAGE VAN GLENN HELBERG

#NIETGAY GENOEG

De naakte waarheid
The naked truth

LGBT ASYLUM SUPPORT - FOTOGRAFIE MONA VAN DEN BERG

Inhoud

#Willekeur	3
#TraumaOpTrauma - Glenn Helberg	4
#LoveWins - Ahmed Jendoubi & Emil, Tunesië	7
#Rainbowflag - Alla Balandina, Rusland	8
#BeYou - Brian Earnest Damba, Oeganda	11
#BrunosSelfDiscovery & #Peace - Bruno Muhimbo & Arnold Tushabe, Oeganda	12
#LGBTQ+ - Alvin (Mohamed Alieu Barrie), Sierra Leone	15
#DutchFreedom - Botros (Ehab Fayz Salama), Egypte	19
#SpeakUp - Endurance Nwokoro, Nigeria	21
#ProudToBeGay - Farshad Saadat, Iran	23
#IamBisexualEnough - Erica Sirri Bongnwi, Kameroen	26
#LoveWillAlwaysWin - Hildah Nababiito, Oeganda	29
#LoveSwag - Salim Mugalu, Oeganda	31
#LoveHasNoGender - Joy Onovo, Nigeria	35
#Survivor - Ismail Ssekabira, Oeganda	37
#BeYouDoYouForYou - Langelihlolenkosi Gumede, Zimbabwe	38
#NeverGiveUp - Igbinidu Henry Minister, Nigeria	41
#BeProudOfYourself - Sharma-Lee Haye & Mishal Denise Phipps, Jamaica	42
#BeYourself - S., Rusland, Tsjetsjenië	45
#HaveConfidence - Sekou Bah, Liberia	48
#NormalLife - Reni M.R., Iran	50
#FeelFree - Saniya Rajab Omar, Tanzania	53
#SurvivorsPride - Mo, Egypte	54
#Trans=Beauty - Zee Salem, Egypte	57
#SayItOutLoud - Sado Muhammed Aminu & Ukolo Razak	58
#ProudToBeALesbian - Hayat Bounatta, Marokko	61
#OpenUp - Sunnyboy Barcon, Liberia	62
#EnHoeNuVerder	64

#Willekeur

“Vaag, summier, oppervlakkig, geen diepgang, geen inzicht”, dit zijn enkele van de standaard termen waarmee de IND, de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, jaarlijks vele tientallen LHBTI-asielzoekers afwijst die op basis van hun seksuele oriëntatie in Nederland asiel aanvragen. LHBTI-asielzoekers afkomstig uit de ruim 70 landen waar homoseksualiteit verboden is en soms met de dood wordt bestraft. LHBTI-asielzoekers die uit vrees nog nooit met een onbekende gesproken hebben over hun grootste geheim: hun seksualiteit en gender. En die in Nederland worden geconfronteerd met een psychologische vorm van ondervraging, gebaseerd op een Westerse visie op LHBTI. Zoals Aminu, geïnterviewde in dit boek, die vanuit zijn Nigeriaanse cultuur volledig onverwacht tijdens het gehoor zijn ervaring samenvatte: “Ik heb niet de rijpheid om in mijn gevoelens te kijken en te vertellen hoe ik tot een gevoel kwam. Je wordt gevraagd en gedwongen om toch boven je plafond te gaan denken. En heel vaak proberen we dat. Maar het lukt ons niet.” In zijn asielpcedure, waarin de IND hem en zijn gestelde relatie afwees vanwege te weinig inzicht in zijn persoonlijke ervaringen, trok de IND na een 25 pagina’s tellend rapport van LGBT Asylum Support, de negatieve beslissing in.

LGBT Asylum Support ondersteunt deze LHBTI-asielzoekers in de rechtbank met kritisch onderbouwde rapporten. Sinds 2016 doet de organisatie ook onderzoek naar waarom zoveel LHBTI-asielzoekers in Nederland worden afgewezen en in 2017 startte LGBT Asylum Support de petitie #NietGayGenoeg. Resultaat was dat in 2018 de werkinstructie van de IND werd aangepast en termen als “bewustwordingsproces” en “zelfacceptatie” werden geschrapt en gebruik ervan door de IND werd verboden. Tot op de dag van vandaag, en ondanks afspraken met de Tweede Kamer gebeurt dit echter nog steeds. De IND stelt sindsdien dat ze op zoek zijn naar een “authentiek verhaal”. Maar wat als je juist met een “authentiek” verhaal komt, zoals de minderjarige Sunnyboy, je vanuit je geïsoleerde en onervaren positie je niet kan en durft uit te spreken en daarom wordt afgewezen? En wat als dezelfde persoon, nu onderdeel van een trotse LHBTI-gemeenschap, drie jaar later wél GayGenoeg blijkt? Dat laat zien dat de toetsing niet onbevagen is, maar nog steeds vanuit een Westerse visie beoordeeld en bepaald wordt door willekeur van de IND-ambtenaren die in LHBTI-procedures gespecialiseerd zijn.

Dit boek bevat portretten en schrijnende verhalen van LHBTI-asielzoekers en is daarmee een aanklacht tegen de Nederlandse overheid en de IND als uitvoerende organisatie die al jaren LHBTI-asielzoekers ten onrechte afwijst. Het is tevens een uitnodiging aan de staatssecretaris en de IND om met deze LHBTI-asielzoekers – die zijn gevlucht uit hun homofobe cultuur maar hier niet worden erkend – en LGBT Asylum Support in gesprek te gaan om de asielpcedure voor LHBTI’s hoognodig te verbeteren.

#TraumaOpTrauma

Glenn Helberg

Bij de poort staat geen liefhebbende vader, maar de IND, die je goed- of afkeurt.

Als ik als klein jongetje masturbeerde, fantaseerde ik altijd over jongens. Maar bij het hoogtepunt dwong ik mezelf om aan een meisje te denken. Om God tevreden te stellen: dan kwam het weer goed, wist ik. Later, toen ik uit de kast kwam, reageerde mijn vader met de volgende woorden: “Glenn, als je weer thuiskomt, breng dan een behoorlijke jongen mee.” Vanaf dat moment kon niemand mij iets meer doen. Mijn vader accepteerde me. Iedereen mocht van alles en nog wat zeggen, maar het feit dat mijn vader me omarmde was het grootste geschenk dat ik kon krijgen.

Als LHBTI-asielzoeker ben je op zoek naar een liefdevolle vader. Iemand die zegt dat je oké bent, die je vasthoudt, die je steun geeft bij de dingen die je in dit leven wilt bereiken. Je ontvlucht je eigen land dat je niet accepteert, dat je niet de groeimogelijkheden biedt die je nodig hebt. Je bent naarstig op zoek naar iemand die je dat wél kan geven. Maar de “vader” realiseert zich niet altijd hoe belangrijk hij hierbij is, dat hij zijn “kind” kan maken, maar ook kan breken.

Onze Westerse cultuur promoot zichzelf als de wereld van vrijheid, groei en zelfverwerkelijking. En dat deze propaganda werkt, blijkt uit het feit dat vele vluchtelingen zich laten verleiden hun eigen verstikkende samenleving te verlaten om te ontsnappen naar deze fantastische “droomwereld” die eindelijk de lucht geeft om te ademen. Het enige dat je als LHBTI-vluchteling kunt bedenken is om door veel gevaar en ontberingen naar het beloofde land te gaan, waar je ziel gekoesterd zal worden en alle pijn die je hebt opgelopen zal worden verzacht. Wat je hoopt, is dat daar, als je er eenmaal bent aangekomen, de vader op je wacht die je omarmt. Maar wat de verleidelijke propaganda van het Westen je niet heeft verteld, is dat dit paradijs maar voor weinigen is weggelegd. Er zijn hekken omheen gezet en bij de poort staat geen liefhebbende vader, maar de IND, die je goed- of afkeurt.

Net als al onze andere instituties is het ontstaan van de IND geworteld in ons koloniale verleden. De IND hanteert een verdeel-en-heers principe, en baseert zijn bestaansrecht op wetten die de privileges beschermen die het Westen zich heeft toegeëigend door andere delen van de wereld te beroven, niet zelden de landen waar de asielzoekers vandaan komen.

Tegelijkertijd is de IND de poortwachter die zich ten doel heeft gesteld de “waarheid” boven tafel te halen. Een instituut dat gebouwd is op diefstal en bedrog bepaalt of je erbij mag horen, of je er mag bestaan. Wat “de waarheid” is. Jouw eigen, individuele waarheid, over het meest wezenlijke van jou als mens, over de wijze waarop je ziel zich uitdrukt. Over jouw gender, seksualiteit, identiteit.

Ismael komt bij de poort en zegt dat hij op mannen valt. Maar zolang hij niet voldoet aan het construct “homo” in het hoofd van de IND-ambtenaar blijft hij verdacht, en is hij misschien zelfs wel een leugenaar. Wat moet Katja doen om te bewijzen dat ze lesbisch is? En weet de IND eigenlijk wel dat Andrea, die als transgender haar hele leven in een onveilig land (én vaak ook nog een onveilig azc) heeft doorgebracht, een gewelddadige dood tegemoet kan gaan als ze wordt teruggestuurd?

Waarom is er zoveel tijd, vaak zelfs jaren, nodig om een uitspraak over hen te doen? Waarom laat de IND ze zo lang leven in onzekerheid, zonder bestaansrecht, groeimogelijkheden, zelfverwerkelijking? Met zo’n grote kans op traumatisering? Om ze uiteindelijk toch te vertellen dat ze niet goed genoeg zijn, niet queer genoeg, niet gay genoeg?

Net als in al onze andere instituties wordt het functioneren van de IND bepaald door de mensen die er werken. Zij zijn degenen die de wetten interpreteren en uitvoeren. En als het goed zou zijn, zouden zij deze wetten naar de menselijke maat en met humaniteit toepassen.

Waarom saboteert de IND telkens weer iemands vermogen om in elke levensomstandigheid, hoe mager ook, een eigen netwerk te vormen, een leven op te bouwen? Waarom worden asielzoekers telkens weer willekeurig afgewezen terwijl er bijvoorbeeld sprake is van een langdurige relatie? Zoals Bruno en Arnold. Arnold ontving zijn verblijfsstatus maar zijn partner Bruno is voor een tweede maal afgewezen.

Ik kan me voorstellen dat deze aspecten in de opleiding van de IND aan de orde komen. Met vragen als: wat betekent humaniteit voor jou? In hoeverre wordt jouw gevoel voor menselijkheid bepaald door jouw eigen Westerse normen en waarden? Hoezeer ben je je bewust van je eigen vooroordelen? Je blik op huidskleur of seksuele voorkeur? Wat weet je van traumatisering? En van hertraumatisering?

Het is de hoogste tijd dat bij de IND het besef doordringt dat de zoektocht naar de waarheid niet met een leugendetector hoeft te gebeuren. Maar met menselijkheid.

ASIEL AANGEVRAAGD: AHMED HEEFT ASIEL AANGEVRAAGD IN 2015, AFGeweZEN IN EERSTE ASIELPROCEDURE, ONGELOOFWAARDIG LHBTI, WAARBIJ OOK DE RELATIE ALS ONGELOOFWAARDIG WERD BESCHOUWD. **HUIDIGE SITUATIE:** NA TWEEDE PROCEDURE WAAR O.A. EEN TWEEHONDERD PAGINA'S TELLEND DOSSIER DOOR LGBT ASYLUM SUPPORT WERD INGEBRACHT, VERBLIJFSSTATUS SINDS APRIL 2022.

De IND wilde dat ik me net zo uitdrukte als gay mensen in Holland.

The IND expected me to communicate in the same way as gay people born in Holland do.

#LoveWins

Ahmed Jendoubi (& Emil), Tunesië - Tunesia

Ik ben een gay man uit Tunesië, 33 jaar oud. Ik ben al zeven jaar in Nederland, waarvan zes jaar in een relatie met Emil, die in Nederland woont. Maar de IND wou mijn relatie niet geloven. Na zeven jaar heb ik eindelijk verblijfsstatus gekregen. Mijn beste ervaring dusver is dat ik een vrij leven als gay man kan leiden, andere gays ontmoet en veilig ben. Emil is de man van mijn leven. Nu ik verblijfsstatus heb, kan ik met hem trouwen. Ik heb vele verschrikkelijke dingen meegemaakt en het feit dat zo veel mensen overal ter wereld moeten lijden, maakt me moedeloos. Ik vond het moeilijk mezelf uit te drukken toen ik eenmaal op m'n vijftiende had geaccepteerd dat ik homo was. En de IND wilde dat ik me net zo uitdrukte als gay mensen in Holland. Maar ik kom uit een islamitische cultuur waarin homoseksualiteit en voorlichting daarover verboden zijn. Toen ik de IND vertelde over mijn jeugd heb ik niet gelogen – toch bleven ze me wantrouwen. De IND moet beter leren luisteren en specialisten invoeren zodat ze LHBTI'ers menselijker leren benaderen. Mijn advies aan andere LHBTI'ers: **houd er rekening mee dat de procedure lang kan duren, en vraag de media om hulp.**

I am a gay man from Tunisia and I am 33 years old. I have been in the Netherlands for seven years, six years of which I have been in a relationship with Emil, who lives in the Netherlands. But IND did not want to believe my relationship. After seven years, I finally got residence status. My best experience so far is that I can live a free, gay life, meeting other gays and live in peace. Emil is the man of my life. Now that I have residence status, I can marry him. I have had many bad experiences and I feel so sad knowing that gay people around the world are suffering. It was difficult for me to express myself when I first accepted I was gay at the age of 15. And IND expected me to communicate in the same way as gay people born in Holland do. But I come from an Islamic culture in which same-sex orientation and education are forbidden. When I told IND about my childhood I did not lie – yet they continued to ignore me. IND has to listen more to us and seek help from specialists to approach LGBTI people more humanely. My advice to other LGBT asylum seekers: **prepare for a long wait in the procedure, and ask for help from the media.**

Elk jaar vragen talloze LHBT'ers in Nederland asiel aan omdat zij vanwege hun seksuele geaardheid of gender in hun thuisland gediscrimineerd, vernederd of zelfs met de dood worden bedreigd. Eenmaal in de Nederlandse asielprocedure is een groot deel van hen volgens de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) "niet gay genoeg" om te mogen blijven. Het gevolg van dit beleid zijn jarenlange procedures, schrijnende situaties en veel menselijk leed.

Stichting LGBT Asylum Support heeft de afgelopen jaren een flink aantal van deze mensen in hun procedures begeleid en intensief leren kennen. Niet alleen als gids en vangnet, maar ook als ondersteuning gedurende de gehele asielprocedure. Daarnaast is de stichting op landelijk niveau een succesvolle politieke pleitbezorger voor deze kwetsbare groep.

Dit boek bevat 28 portretten van LHBTI-asielzoekers, in woord en beeld. Zij vertellen hun levensverhalen, hun verdriet, angsten en dromen, en vooral hun ervaringen met de IND. Samen met de foto's van Mona van den Berg krijgt deze kwetsbare en weinig zichtbare groep een menselijk gezicht.

Met dit indringende boek stelt Stichting LGBT Asylum Support de willekeurige, achterhaalde en inmiddels ook bekritiseerde manier van werken van de IND genadeloos aan de kaak.

Het is de hoogste tijd dat bij de IND het besef doordringt dat de zoektocht naar de waarheid niet met een leugendetector hoeft te gebeuren. Maar met menselijkheid.

GLENN HELBERG

Glenn Helberg is psychiater en bestuurslid van Pride Amsterdam. Hij won de Jos Brink Oeuvre Prijs 2021. In het juryrapport wordt hij "de mental health father" van de queer community genoemd.

WWW.LGBTASYLUMSUPPORT.NL